

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ר"מ ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"מ ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קדמאין מאינן יסודי, יכילו שאר עמין למשלט עלייהו. מאי טעמא. בגין דלית בהו נהירו עלאה, כדקא יאות. אבל אלין, יהון נהירין מגו נהירו עלאה, ומשקעאן גו תהומי, דלא יכלין לשלטאה עלייהו. ואלין אינן ספירין, דינהרון לעילא ותתא. (ואי תימא) בגין דבההוא זמנא, יתוסף נהירו עלאה, לעילא ותתא.

תרגום לעברית

מה הטעם? כי האבנים הראשונות מאותם היסודות, יכלו שאר העמים לשלט עליהם. מה הטעם? משום שאין בהם אור עליון כראוי. אבל אלה יהיו מאירים מתוך האור העליון ומשקעות בתוך התהומות, שלא יכולים לשלט עליהם. ואלו הם הספירים שיאירו למעלה ולמטה, (ואם תאמר) משום שבאותו זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה.

טקסט הזוהר

ואי תימא אינן יסודי קדמאי, יתבטלון. הא כתיב (ישעיה נד) הנה אנכי מרביץ בפה אבניך. מרביץ לאתקנא תבירא. מאי בפה. כמה דאת אמר (מלכים ב ט) ותשם בפה עיניה. אבנים אית דאקרון פיה. מאי טעמא האי. אמר רבי אלעזר רזא איהו, ורזא דא

ואם תאמר שאותם יסודות ראשונים יתבטלו, הרי כתוב (שם) הנה אנכי מרביץ בפרך אבניה. מרביץ לתקן השבור. מה זה בפרך? כמו שנאמר, (מלכים ב ט) ותשם בפרך עיניה. יש אבנים שנקראות פור. מה הטעם של זה? אמר רבי אלעזר, סוד הוא, וסוד זה נתן לדעת לקוצרי השדה.

תא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלם, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא כלהו אתגנזו, וגנזו לון קודשא בריה הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא כלהו אתגנזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד. וכד יהדר קודשא בריה הוא ויוקים לה לירושלם על אתריה, אינון יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), פר בזמנא דיכחול פר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינון אבנין יקריזו אחרניו, וכל אינון בגיני אבנין, כלהו קיימי על קיומיהו.

בא וראה, אותן אבנים של יסודות ציון וירושלים, חס ושלום ששליטו עליהם שאר העמים, ולא שרפו אותם ולא נשרפו, אלא כלם נגנזו, והקדוש ברוך הוא גנז אותם, וכל אותם יסודות הבית הקדוש נגנזו, ולא אבד מהם אפלו אחד. וכשיחזר הקדוש ברוך הוא ויקים את ירושלים על מקומה, אותם היסודות של האבנים הראשונות יחזרו למקומם ולא תשלט בהם עין אחרת (רעה), פרט לזמן שאדם יכחל את עינו

באותו הפוך וימלא את עיניו ממנו, ואז יראה את כל האבנים והיסודות של ירושלים מתקנים על מקומם, שלא שלטו בהם שאר העמים. וכל אותן אבנים יקרות האחרות, וכל אותם בניני האבנים, כלם עומדים על מקומם.

טקסט הזוהר

וכדין (ישעיה נב) כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון. מאי בשוב יי'. אלא כד שליטו עליה שאר עמין, קודשא בריך הוא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יי' ציון. בשוב יי' ודאי.

תרגום לעברית

ואז, (ישעיה נב) כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. מה זה בשוב ה'? אלא כששליטו עליה שאר העמים, הקדוש ברוך הוא העלה אותה למעלה, ובאותו הזמן הוא יחזירנה למקומה, שכתוב (שם) בשוב ה' ציון. בשוב ה' ודאי.

טקסט הזוהר

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתייהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא, במלין ידיעאן. ובגין כה, הנה אנכי מרביץ בפה אבניה. ותא חזי, כל אלין אבנין יתקיימון באתריהו, ולהו יסודין כקדמיתא, ויסודי ספירין (אחרנין) יתקיימון באתר אחרא סחרנא, לפותיא ולארכא, הדא הוא דכתיב ויסדתיה בספירים.

תרגום לעברית

ובא ראה, כל מה שנסתר מן העין ולא נתנה לעין רשות לשלט בו, לא תוכל לשלט בו העין, פרט לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כה, הנה אנכי מרביץ בפה אבניה. ובא ראה, כל האבנים הללו יעמדו במקומן ויהיו יסודות כבראשונה, ויסוד של

ספירים (אחרים) יעמדו במקום אחר סביב, לרחב ולארוך. זהו שכתוב ויסדתיך בספירים.

טקסט הזוהר

בזמנא דיוקים קודשא בריך הוא לביתיה, בההוא זמנא מה כתיב, (ישעיה כה) בלע המות לנצח. בלע, כדאמרין (איכה ב) בלע יי' ולא חמל, ההוא כוס דשתה האי, ישתה האי.

תרגום לעברית

בזמן שיקים הקדוש ברוך הוא את ביתו, באותו זמן מה כתוב. ? (שםכה) בלע המות לנצח. בלע, כמו שאמרנו (איכה ב) בלע ה' ולא חמל. אותה כוס ששתה זה, ישתה זה.

טקסט הזוהר

ואי תימא, ההוא בלע איהו לזמן ידיעא וקציב כישראל, לאו הכי. כתיב לנצח, מאי לנצח. לדרי דרין. ולא כישראל, ולא כההוא זמנא דאוקים משה ית משכנא. אלא לנצח לעלמין.

תרגום לעברית

ואם תאמר, אותו בלע הוא לזמן ידוע וקצוב כמו ישראל - לא כה! כתוב לנצח. מה זה לנצח? לדורי דורות, ולא כמו ישראל, ולא כאותו הזמן שהקים משה את המשכן. אלא לנצח - לעולמים.

טקסט הזוהר

וכדין קודשא בריך הוא יוקים לה לפנסת ישראל, ואיהו יוקים סמכין, וסיפי, וכל אינון תקרי ביתא, בתקונוי, (ס"א בתקיפו) לעלם ולעלמי עלמא. וכתיב (ישעיה נד) הרחיבי מקום אהלך וגו', בגין דיתבלע סטרא אחרא, ולא יקום לעלמין וכדין, (ישעיה

כה) וְחִרְפַּת עֲמוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי' דִּבֶּר. (שמות לט) וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, בְּהִיּוֹא זִמְנָא דְאֵלִין סְמִכִין אֶתְקִמוּ, וְאֶתִּיּהִיבוּ בְּאֶתְרֵיהּ, הֵהוּא זִמְנָא אֶתְרֵפוּ וְאֶתְעֲבְרוּ מֵאֶתְרֵיהּ סְמִכִין בְּאֶתֶר סֵטֶר אַחֲרָא, וְעַל דָּא, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנִיו.

תרגום לעברית

וְאִזּוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יָקִים עֲמוּדִים וְסָפִים, וְכָל אוֹתָן תִּקְרוֹת הַבַּיִת בְּתִקּוּנָיו (בחזק), לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְכָתוּב (ישעיה נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֹהֶל־וָגוֹ', מִשּׁוּם שִׁיבְלַע הַצַּד הָאֲחֵר וְלֹא יָקוּם לְעוֹלָמִים. וְאִזּוּ, (שם כה) וְחִרְפַּת עֲמוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר. וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן שֶׁהָעֲמוּדִים הִלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ בְּמִקְוָמָם, בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן הִתְרַפּוּ וְהִעֲבְרוּ מִמְּקוֹמָם הָעֲמוּדִים בְּמִקְוָמוֹ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנִיו.

טקסט הזהר

מֵאִי וַיִּתֵּן. אֲלֹא אוֹלִיפְנָא, דְּחֶמָּא מֹשֶׁה לְקַמִּיָּה לְסַמָּא'ל חִיבָא, דְּהוּא אֲזִיל לְגַבִּיָּה לְקַטְרָגָא לִיָּה, וְכַדִּין אֶתְקִיף בֵּיה מֹשֶׁה, וְקָשִׁיר לִיָּה קַמִּיָּה, וְאוֹקִים לִיָּה לְמִשְׁכְּנָא, וְיָהֵב לְסַמְכוּי. דְּכָתִיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנִיו. וַיִּתֵּן: בְּתִקְיָפוֹ, דְּלֹא יָכִיל בְּרַ נָשׁ אַחֲרָא לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ, וְלִמִּיָּהֵב סְמִכִין בְּאֶתְרֵיהּ, כְּמֹשֶׁה. דְּהָא בְּתִקְיָפוֹ רַב, אוֹקִים לִיָּה מֹשֶׁה.

תרגום לעברית

מַה זֶה וַיִּתֵּן? אֲלֹא לְמַדְנּוּ שְׂרָאָה מֹשֶׁה לְפָנָיו אֶת סַמָּא'ל הָרָשָׁע, שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ אֵלָיו לְקַטְרָג לוֹ, וְאִזּוּ הִחְזִיק בּוֹ מֹשֶׁה וְקָשֶׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וְנִתֵּן אֶת הַתּוֹמְכִים שָׁלוֹ, שֶׁכָּתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנִיו. וַיִּתֵּן - בְּכַחַ, שֶׁלֹּא יוּכַל אָדָם אַחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו וּלְתַתּוֹת תּוֹמְכִים בְּמִקְוָמָם כְּמֹשֶׁה, שֶׁהָיָה בְּחֻזֶּק רַב הָקִים אוֹתוֹ מֹשֶׁה.

בַּהֲהוּא יוֹמָא דְאַתְקָם מְשַׁכְנָא, כַּד שְׁאַרֵי מֹשֶׁה לְאַקְמָא לֵיהּ, בְּחַד בְּנִיסָן הָוָה, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא, תְּקִיפּוּ דְסִטְרָא אַחְרָא הָוָה בְּעֻלְמָא, דְּהָא בִּיּוֹמֵי דְנִיסָן, רִישׁ תּוֹרָא בְּדִיקוּלָא (סליק לאגרא). תְּנִינָן. וּבְנִיסָן שְׁאַרֵי מֹשֶׁה, וְחַמָּא לֵיהּ לְסַמְא'ל, אֲזִיל סַחְרִינִיהּ, לְעַרְבָבָא לֵיהּ, וְאַתְגַּבֵּר עָלֶיהָ מֹשֶׁה, וּכְדִין, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. שְׁאַרֵי הוּא וַיְהִיב לְתַתָּא, וְשְׁאַרֵי מֵאן דְּשְׁאַרֵי וַיְהִיב

בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהוּקָם הַמְשַׁכָּן, כְּשֶׁהִתְחִיל מֹשֶׁה לְהַקִּים אוֹתוֹ, זֶה הָיָה בְּאַחַד בְּנִיסָן, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַחֹזֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה בְּעוֹלָם, שְׁהָרֵי בִיּוֹמֵי נִיסָן, רִאשׁ הַשּׁוֹר הוּא בְּאֵבוֹס (עלהלג), שְׁנִינּוּ. וּבְנִיסָן הִתְחִיל מֹשֶׁה וַרְאָה אֶת סַמְא'ל הוֹלֵךְ סָבִיב לְעַרְבֵב אוֹתוֹ, וְהִתְגַּבֵּר עָלָיו מֹשֶׁה, וְאִז - וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. הוּא הִתְחִיל וַנִּתֵּן לְמִטָּה, וְהִתְחִיל מִי שְׁהִתְחִיל וַנִּתֵּן לְמַעְלָה זֶה כְּנֻגַּד זֶה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.